

[Bjørn Elmquist]

Det er korrekt, at vi har haft et udvalgsarbejde, der har været meget omfattende. Jeg mener også, at det har været sagligt – det meste af tiden i hvert fald. Jeg mener ikke, at vi fra venstres side i hvert fald har drevet filibusteragtig virksomhed eller spurgt med filibusteragtig energi. Vi har under udvalgsbehandlingen ganske tydeligt fået bekræftet det indtryk, som vi havde på forhånd, og som jeg også gav udtryk for fra denne talerstol under første behandling, at der var tale om et lovforslag, der i sin oprindelige udformning havde uhyggeligt mange huller.

Man skal være varsom med at tale om lovsjusk, det skal jeg også være i denne sammenhæng. Vi har undervejs under udvalgsarbejdet fået gode og ærlige svar fra de to ministre, som vi ustandselig har haft i samråd, boligministeren og justitsministeren, men jeg tror nok, at vi kan være enige om, at mange af de ting, vi har fået påpeget, har affødt en erkendelse fra de to ministres side og fra deres embedsmænds side af, at her var der tale om spørgsmål og konsekvenser, som man ikke ganske havde haft tid til at overskue. Jeg siger udtrykkeligt: haft tid til, for jeg vil på ingen måde hævde, at der var tale om ond vilje. Der var tale om, tror jeg, et hastværksarbejde, som efterlod en lang, lang række spørgsmålsten.

Nogle af hullerne er nu blevet udbedret ved, at boligministeren har stillet nogle ændringsforslag. Andre huller, er jeg bange for, vil ikke blive det. Vi har påvist nogle af dem, andre huller har vi slet ikke haft tid til at nå frem til. Det skulle vel heller ikke så meget være udvalgets arbejde at nå frem dertil, men vel egentlig de embedsmænds opgave, som har at gøre med det, og de ministre, som skal fremsætte lovforslaget.

Vi er stadig, som jeg sagde under førstebehandling, fra venstres side ganske med på formålet. Vi vil meget gerne være med til at hindre udvidelser af forbrugsmulighederne ad pantsætningens vej og vil derfor også gerne være med til at undgå, at disse pantebreve kan tinglyses. Men vi tvivler meget på, at dette lovforslag vil kunne hjælpe hertil. Boligministeren har flere gange påvist, at det skulle have en psykologisk effekt, men vi er meget bange for, at der bliver en minuseffekt, at der bliver tale om en skadelig virkning. Når vi ser, at der kan gribes ind over for lønstigninger og andre ting, måske endda

med bøder og hvad ved jeg, som vi hører om på de andre lovforslags områder, så nytter det ikke noget, så er det måske endda meget skadeligt, når man kan se, at man trods en lov derom godt kan fortsætte med at udvide forbrugsmulighederne ad pantsætningens vej.

Venstre har haft den holdning hele vejen igennem, at vi gerne vil være med til at støtte de ændringsforslag, som konkret kan forbedre lovforslaget. Derfor vil vi stømme for en lang række af de ændringsforslag, der foreligger, men vi kan ikke anbefale, at lovforslaget ender med ved tredjebehandlingen at blive vedtaget.

Jeg skal komme med en enkelt yderligere bemærkning, og den skal vedrøre ikrafttrædelsestidspunktet, som vi – det er helt korrekt, som den socialdemokratiske ordfører siger – har brugt megen tid på at drøfte. Vi har haft den store tilfredsstillelse at se, at nu har boligministeren givet sig, han har omsider erkendt, at det er halsløs gerning, at det er ødelæggende for retssikkerheden i et land som Danmark at forestille sig, at dette lovforslag kunne træde i kraft allerede fra det tidspunkt, hvor statsministeren søndag aften den 4. november begyndte at omtale det, og hvor man sagde, at det skulle have retskraft ved det nye døgnets begyndelse, altså fra den 5. november.

Derfor foreligger der nu et ændringsforslag fra boligministeren, som går ud på, at det nu skal hedde den 7. november. Det er da også udmærket at gå den vej, men jeg har stadig væk meget, meget stor tvivl med hensyn til, om dette er tilstrækkeligt.

Den socialdemokratiske ordfører sagde, at nu havde vi stillet så mange spørgsmål, at man næsten ikke kunne holde ud at høre det mere. Det lå der måske i det, men jeg vil alligevel godt stille et spørgsmål, rettet til – nu er det jo boligministerens forslag, men det bliver nok et spørgsmål til justitsministeren, og det omhandler ikke den situation, som den socialdemokratiske ordfører var inde på. Jeg vil gerne spørge: hvad sker der med de pantebreve, som er anmeldt til tinglysning mandag den 5., som er færdigtinglyste f. eks. i fredags, den 9., og måske endda ekspederet med posten tilbage til afsenderen, til begæren, når nu denne lov måtte blive vedtaget måske på onsdag og offentliggjort i Lovtidende? Da er man jo færdig med behandlin-